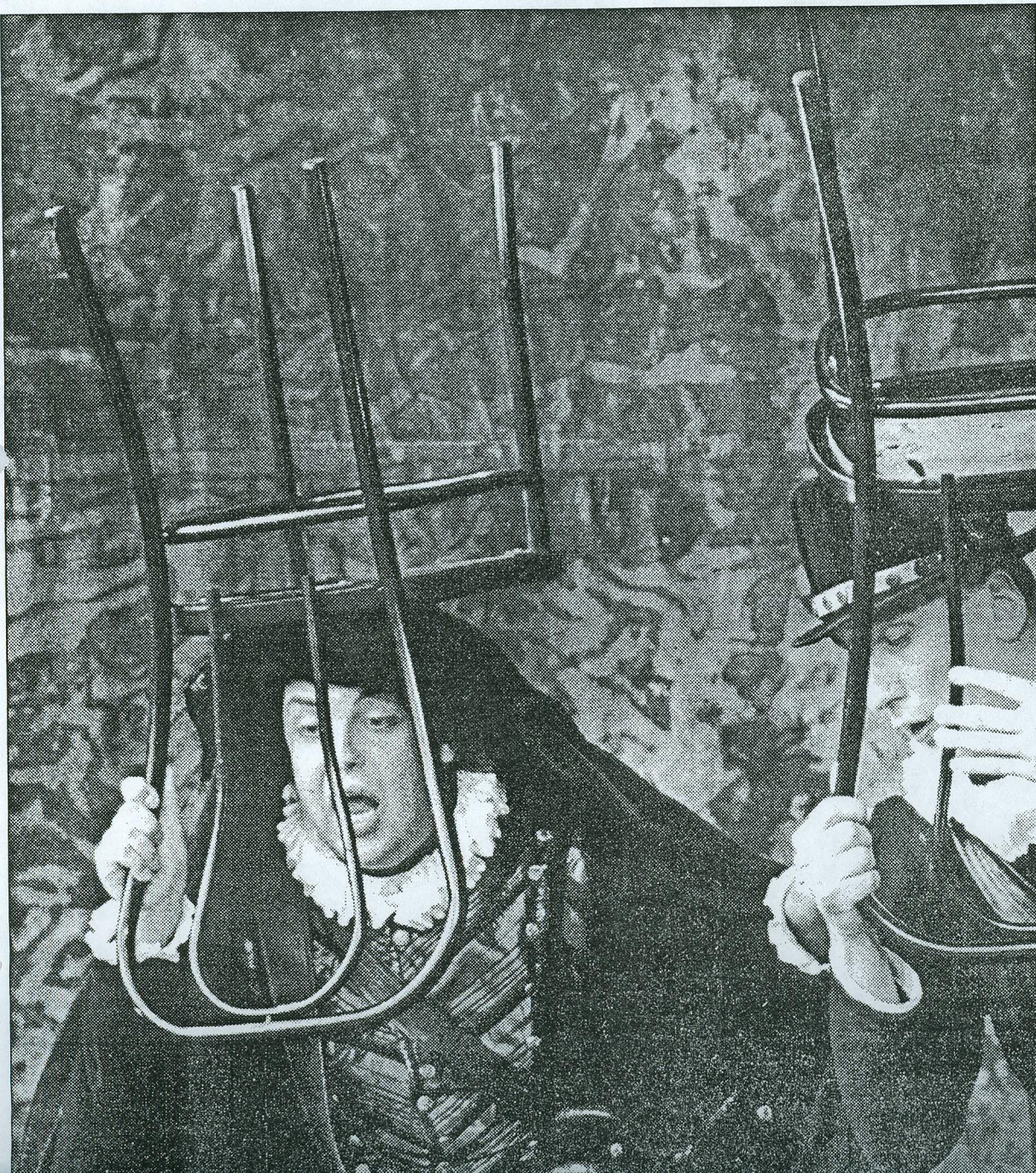

DON JUAN VALLATLEB

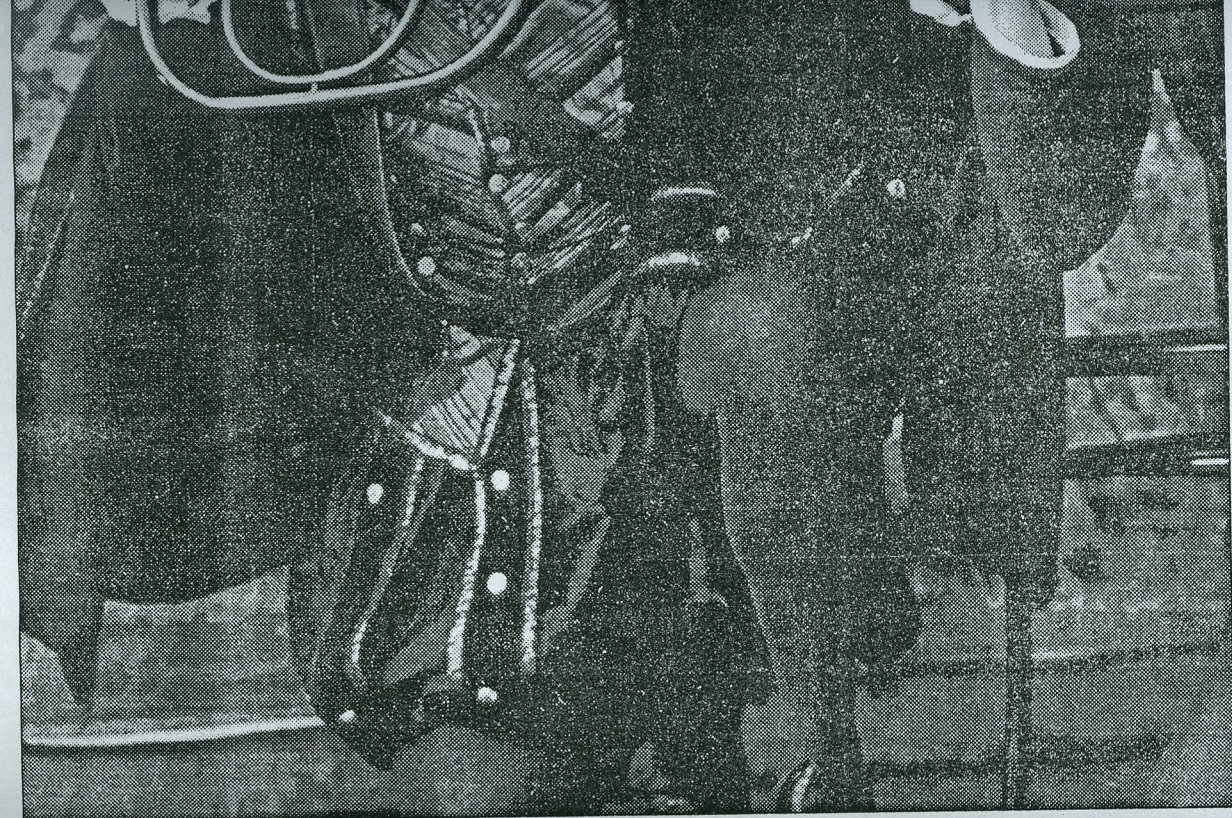
Estonia Teatri Talveaias jõuab täna õhtul Arne Miku käe all vaataja ette Eesti Muusikaakadeemia ooperistuudio etendus "Don Juan Talveaias".

"Don Juan valib oma esimesed armukesed, hiljem valitakse teda." Nii on öelnud André Maurois.

Ja üks lustlik valimine käib sedakorda palmipuude all tõesti. Teadagi, mis võib juhtuda siis, kui tõeline Don Juan nooruslikult sartsakasse seltskonda satub... Igaljuhul paistab šampanja asjaosalistele päris hästi mekkivat, pärast pisukest veretööd tõmmatakse mõök hooltult laudlinasse puhtaks ja päris armsalt kukuvad välja teisedki väiksed naljad.

Arne Mikuga koos on muusika-juht Ellen Maiste, Kunstiülikooli tudengist kunstnik Margit Lillak ja kontsertmeister Ene Rindesalu

dio tänavune töömaht ehk koguni liig suureks paisunud. Aga ikkagi ooperikunsti 400. aasta ju. Seetõttu nägi mõni aeg tagasi ilmavalgust showlikki "Igavene Orpheus" (just mainitud põhjusel itaalia-prantsuse-saksa keeles) nooremate tudengite osavõtul. Sedakorda on "Don Juani" kaasatud nii Muusikaakadeemia kui ooperistuudio lõpetajatest Carnen Puis, Juta Roopalu, Helle-Monika Helme, Heli Veskus, Tatjana Romanova, Priit Põldma ja Märt Jakobson. Kui lisada, et Külli Keerma valmistab riieksamiks ette stsene "Jevgeni Oneginist", et nooremad laulutudengid on mänginud ühe pildi "Padaemandast" ja et Ago-Endrik Kerge seadis lavavalmis paar operetiduettigi – tuleb ooperistuudio osalus teatrielus päris soliidne tõesti. Ja lugu pole sellestki, et tenorid sedakorda "laenata" tuli. Loodus armastab tasakaalu, ja sügisel on Muusikaakadeemiasse jälle koosni kaht tenorit oodata.

hul paistab šampanja asjaosalistele päris hästi mekkivat, pärast pisukest veretööd tõmmatakse mõök hooletult laudlinasse puhtaks ja päris armsalt kukuvad välja teisedki väiksed naljad.

Arne Mikuga koos on muusika-juht Ellen Maiste, Kunstiülikooli tudengist kunstnik Margit Lillak ja kontsertmeister Ene Rindesalu ära teinud tore töö. Osalistest endist rääkimata. Kel paratamatu teatrirutiin veel tekkimata ja kes oma lugu noorusliku lustiga teevad.

Õigupoolest on "Don Juanis" ühte sulatatud katkendeid kahest ooperist. Nii Dargomõzhski "Kivist külaline" kui Mozarti "Don Giovanni" on valitud eeskätt osatäitjaid silmas pidades – et kõik Muusikaakadeemia või siis selle ooperistuudio lõpetajad veidigi seda tõelist lavalõhna nuusutada saaksid.

"Kivist külalise" näol on üle mõne aja võimalus laval vene keelt kuulda. Sest tõelise ooperi põhimõte on – iga teos kõlaga originaalkeeles.

Arne Miku hinnangul on stuu-

mänginud ühe pildi "Padaemandast" ja et Ago-Endrik Kerge seadis lavavalmis paar opereti-duettigi – tuleb ooperistuudio osalus teatrielus päris soliidne tõesti. Ja lugu pole sellestki, et tenorid sedakorda "laenata" tuli. Loodus armastab tasakaalu, ja sügisel on Muusikaakadeemiasse jälle koguni kaht tenorit oodata.

Muidugi on võimekast järelkasvust puudus alati, selgitab paratamatust Arne Mikk. Ja muidugi on selge, et kogemusteta noored Onegini või Don Juani laulmiseks päris küpsed veel pole. "Aga teha nad tahavad ja teha on vaja – et oleks ettekujutus, kuhu kunagi välja jõuda tuleb."

Niisiis – pidagem noorte nimed meeles. "Aeg on minna koju ja valmistuda peoks," jääb Talveaiast kõlama. Aga pärast pidu – sügisel võib mõndagi neist lauljatest külalapl suurel laval kohata.

Ita
SERMAN

